

[Undervisningsministeren.]

slået i udvalgsbetænkningen, at elever, der faktisk har gennemgået en praktisk eller praktisk-teoretisk uddannelse af en vis varighed, kan få studietiden nedbragt til dens hidtidige varighed ved fritagelse for studieelementer, som normalt kræver et halvt års arbejde.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 4 er de forkundskaber, der erhverves på husholdningsskoler og i forpraktik, meget varierede, hvilket umiddelbart taler for en individuel afkortning af studietiden på seminariet, men jeg er tilfreds med, at de praktiske former for denne afkortning ikke er fastlåst i udvalgsbetænkningen. Der er jo inden lovens ikrafttræden god tid til at finde ud af, hvordan denne afkortning mest hensigtsmæssigt kan gennemføres.

Udvalgsbetænkningens indstillinger vedrørende mødepligten havde jeg egentlig ikke tænkt mig at sige så meget om, før hr. Poul Dam tog ordet. Hr. Poul Dam fremhævede, at der ikke med formuleringen i udvalgsbetænkningen var tilvejebragt nogen overensstemmelse med andre love. Det er klart, at det i givet fald er en meget formel overensstemmelse, der er tilvejebragt i forhold til anden lovgivning, men jeg forstod, at det, som optog hr. Poul Dam mest, var at få tilvejebragt en reel overensstemmelse, og jeg kan forsikre hr. Poul Dam, at denne bestemmelse vil blive administreret sådan, at der bliver tilvejebragt en ensartethed på dette område. Det er netop på grund af, at finansudvalget har rejst dette spørgsmål og har bedt om en undersøgelse af mødepligtens virkninger, at vi har givet denne mere åbne formulering og stillet et ændringsforslag, som giver mulighed for at indrette mødepligten på den måde, som resultatet af denne undersøgelse måtte pege på som rimelig.

Hr. Poul Dam spørger dernæst, hvilke erfaringer vi overhovedet har med mødepligten, og der har vi spurgt os lidt for på seminarieområdet i fortsættelse af drøftelserne i finansudvalget. Erfaringerne synes at være meget brogede. De hænger nok i stor udstrækning sammen med, om der er tale om små eller store uddannelsessteder, og der er sikkert også andre forhold, der differentierer resultatet. Her har vi altså at gøre med forholdsvis små uddannelsessteder,

og det varer ikke længe, før vi vender tilbage til finansudvalget med et projekt til en undersøgelse af hele dette spørgsmål. Jeg håber, at vi herigennem kan få det forhold, som hr. Poul Dam med god grund var inde på, belyst tilfredsstillende.

Med hensyn til husholdningslæreres og andre faglæreres ansættelse i folkeskolen skal jeg henholde mig til udvalgsbetænkningens indstilling og ikke gøre særlige bemærkninger herom ud over at takke både fru Merete Bjørn Hanssen og hr. Samuelsen for den, skal vi sige opbakning, der lå i disse udtalelser, før disse utvivlsomt meget besværlige forhandlinger, der forestår på dette område. Jeg er meget tilfreds med, at det så klart blev tilkendegivet, hvad den politiske linje i denne sag er.

Så nævnte fru Gerda Møller, at dette lovforslag ikke helt indeholdt den fornyelse, som hun havde håbet på. Dertil vil jeg gerne sige, at denne uddannelse er bygget op som en basisuddannelse med moduler i overbygningen i form af specialer, og selve denne opbygning letter de koordineringsmuligheder, som fru Gerda Møller efterlyste. Det er også samtidig en kommentar til de synspunkter, der er indeholdt i Forbrugerrådets skrivelse. Som nævnt i betænkningen er det min bestemte hensigt med støtte fra det planlægningsråd for alle uddannelser, som vi som sagt agter at nedsætte her i sommer, at sikre den størst mulige koordinering af beslægtede uddannelser, hvilket lovforslaget også indeholder en bemyndigelse til, for så vidt angår denne uddannelse. Jeg er taknemmelig for udvalgets bemærkninger herom, som vil kunne støtte ministeriets koordineringsbestræbelser. Det er klart, som fremhævet af fru Merete Bjørn Hanssen, at vi må bestræbe os på at se resultater af denne koordineringsvirksomhed inden lovens ikrafttræden i 1974.

De særlige spørgsmål om husholdningslæreruddannelsen som adgangsberettigelse til cand. brom.-studiet vil snarest blive forhandlet med landbohøjskolen ud fra ønsket om en positiv løsning. Dernæst opfordrede fru Merete Bjørn Hanssen mig til at sørge for, at der blev tilvejebragt en ordentlig beskæftigelsesstatistik på dette område, og det skal jeg give tilsagn om at medvirke til.

Hermed sluttede forhandlingen.